

Prácticas culturales en España: desde los años sesenta hasta la actualidad

Publicat per [Centre d'Informació i Documentació](#) [1] el 08/10/2010 - 16:39 | Última modificació: 17/11/2015 - 16:39

El professor de sociologia i antropologia de la Universitat de València, [Antonio Ariño Villarroya](#) [2], ha publicat '[Prácticas culturales en España: desde los años sesenta hasta la actualidad](#) [3]', on a partir d'un treball exhaustiu amb les enquestes i estadístiques culturals elaborades per institucions públiques i privades d'ençà als anys 60 del segle XX fins a l'actualitat fa un seguiment de l'evolució dels consums i pràctiques culturals a l'Estat espanyol, donant una atenció especial a les trajectòries lligades a la lectura i l'audició musical. En aquest viatge de manera particular fa un seguiment específic als canvis produïts a les llars domèstiques com el *locus* d'apropiació cultural preferent, anys on en primer lloc s'incorporen els televisors, per després anar multiplicant els aparells electrònics de recepció i apropiació fins arribar a l'estat actual on les TICs són la punta de llança que vehicula bona part dels universos simbòlics dels ciutadans (tant a nivell de producció, distribució, difusió i consum), donant-se el trànsit del paradigma de la 'tele-llar' als de la 'cultura d'habitació', on el consum es realitza de manera individualitzada i més personalitzada a través de l'ordinador personal, i el de la 'cultura nòmada', on els dispositius mòbils són el vehicle de consum i pràctica cultural individualitzat.

A tall d'exemple per il·lustrar el procés, al 1968 només un 38% de les llars tenia televisor i un 19% telèfon fixe, mentre al 2010 la immensa majoria disposa de diversos receptors, un 92% de telèfon mòbil i sobre el 70% d'algun tipus d'ordinador. Aquest canvi de *locus* cultural ha anat en paral·lel a la transició d'una cultura fortament lletrada a nivell conceptual a una altra de més audiovisual. Aquests moviments afecten també als criteris més extesos de sentit, significat i legitimitat de les polítiques culturals al posar en escac el nexa històric que associava lectura a alta cultura. Una de les principals conclusions i recomanacions del treball d'Antonio Ariño és que la política cultural més eficaç seria una política educativa potent i moderna que conjugues els paradigmes d'accés (democratització cultural) i reconeixement (democràcia cultural), però que no fos miop a les desigualtats i, per tant, la seva acció es fonamentés sobre la política educativa.

Podeu consultar aquest llibre al [Centre d'Informació i Documentació](#) [4]

Categories: Pràctiques culturals i públics

Categories: Estadístiques

Etiquetes: consum

Etiquetes: democratització cultural

- [5]

URL d'origen: <http://interaccio.diba.cat/CIDOC/blogs/2010/10/08/practicass-culturales-en-espana-desde-los-anos-sesenta-hasta-la-actualidad-antonio-a>

Enllaços:

- [1] <http://interaccio.diba.cat/members/centre-dinformacio-documentacio>
- [2] <http://interaccio.diba.cat/members/arinoa>
- [3] <http://cercles.vtlseurope.com:8098/lib/item?id=chamo:9604&theme=CERC>
- [4] <http://cercles.diba.cat>
- [5] <http://interaccio.diba.cat/node/514>